PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 796 (6230) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Marți 27 ianuarie 1970

Corespondență din Brazilia, de la AUREL NEAGU

VICTORIE ÎN AL DOILEA JOC: 1-0 CU ATLETICO

BELO HORIZONTE, 26 (prin telefon, de la trimisul special al revistei „FOTBAL"). — **Duminică seara, stadionul „Minerais" din localitate a găzduit, la lumina reflectoarelor, două partide internaționale de mare atracție: după ce, „in deschidere", Cruzeiros și Sparta Praga au terminat la egalitate (1—1), reprezentativa de fotbal a României a învins, cu 1—0, cunoscuta echipă Atletico Mineiro.**

Trebuie să vă spun de la bun început că, aclimatizați cu temperatura braziliană, FOTBALIȘTII ROMÂNI AU PRACTICAT DUMINICĂ UN FOTBAL SUPERIOR, MODERN ȘI INTERESANT, CARE I-A ÎNCÎNTAT — **mai ales în primele 45 de minute** — PE CEI PESTE 35.000 DE SPECTATORI.

Corespondentul agenției Associated Press notează că aceasta a fost prima înfrîngere a echipei Atletico Mineiro în fața unei formații de peste hotare. Pînă în prezent, pe teren propriu, această echipă reușise să învingă cu 2—1 selecționata U.R.S.S., cu 3—2 pe cea a Iugoslaviei, cu 2—1 într-un meci de antrenament selecționata Braziliei și terminase nedecis, 2—2, cu reprezentativa Ungariei.

În prima repriză, jucătorii noștri — **cu o notă specială pentru tînărul mijlocaș Dumitru, omniprezent și insistent în toate fazele de atac, pentru Neagu și Lucescu,** ULTIMUL DOVEDINDU-SE PÎNĂ ACUM CEL MAI CONSTANT MEMBRU AL LOTULUI — AU DOMINAT NET PARTIDA, atacînd periculos și apărîndu-se cu luciditate.

În această parte a jocului, vîrful dreapta de atac, Neagu, a înscris, în min. 39, și unicul gol al partidei: la un fault comis, pe stînga, în marginea careului mare, asupra lui Lucescu, acesta execută lovitura cu boltă, și, deși flancat de doi apărători, Neagu se înalță splendid și reia imparabil, cu capul: 1—0!

La reluare, timp de un sfert de oră, fotbaliștii români păstrează ritmul, joacă sigur și dezinvolt, producînd o bună impresie asupra publicului brazilian. După minutul 60, însă, este rîndul

(Continuare în pag. a 3-a)

Din primele zile ale noului an, cicliștii și-au reluat pregătirile. Ieri la amiază, fotoreporterul nostru AUREL NEAGU i-a surprins pe elevii antrenorului prof. Nicolae Voicu plecînd la rulaj. Cîți dintre ei vor realiza în noul sezon performanțe care să le dea dreptul la un loc la startul „Turului României"?

(Citiți în pag. a 2-a rubrica de ciclism intitulată „Noutăți despre «Turul României»")

De mîine în **sportul** noul serial:

ZBUCIUMATA ISTORIE A „ZEIȚEI"

MINUNATA POVESTE (ADEVĂRATĂ) A CAMPIONATULUI MONDIAL DE FOTBAL

● Jules Rimet înmînează trofeul uruguayanului Nazzasi ● Un văl de doliu cade peste Rio ● Cînd nu este Pele, apare Amarildo ● Rattin și Kreitlein intră amîndoi în istorie

Mîine, în primul episod:

24 DE ANI, DE LA PROIECTE LA ÎMPLINIRI

C. M. DE HOCHEI

BULGARIA — SINGURA CANDIDATĂ LA AL 8-lea LOC ÎN GRUPA B

În sfîrșit, o clarificare în privința celei de-a 8-a echipe participante în grupa B, de la București, a campionatului mondial de hochei. Federația italiană și cea maghiară au comunicat ieri că își mențin echipele în grupa C. În acest fel, în grupa secundă ar urma să evolueze reprezentativa Bulgariei cu condiția ca președintele L.I.H.G. să aprobe aceasta. În caz contrar, grupa B va număra 7 concurente.

Ieri, Comitetul de organizare a trimis o telegramă în acest sens, la Londra, d-lui J. F. Ahearne. Se așteaptă răspunsul — și la București și, mai cu seamă, la Sofia.

Trimisul nostru special la C. M. de bob din Elveția, VICTOR BĂNCIULESCU, transmite:

BOBERII ROMÂNI — O PREZENȚĂ CERTĂ ÎN ELITA BOBULUI MONDIAL

SAINT MORITZ, 26 (prin telefon). — Duminică seara, la discoclubul hotelului Steffani — un fel de tavernă rustică, în care Hans și Maria își jură amor veșnic cu briceagul scrijelind lemnul pereților boltiți și al meselor de stejar — delegația Canadei a oferit un cocktail care, cu toată risipa de băutură, n-a reușit să întrerupă șirul comentariilor privind proba abia încheiată. Rar s-a văzut un campion mondial de bob care să-și depășească atît de net adversarii: cu o secundă și jumătate pe al doilea clasat, cu aproape 4 secunde pe al treilea, cu 4 secunde și jumătate pe al 4-lea, cu aproape 5 secunde pe al cincilea! În marea, dar modest exteriorizata bucurie, Horst Floth nu știe să explice cauzele acestui succes. El spune doar atît: **Presimt cît de fericită va fi mama, pe care o ajut la întreținerea micii noastre pensiuni din Garatshausen. Sînt sigur că ea a și atîrnat sub fotografia mea din salon un bilețel cu textul: „Acesta este campionul lumii la bob, și el este fiul meu!"**

(Continuare în pag. a 4-a)

În cursă, Ioana Belu, un exemplu de ambiție

Foto: D. STANCULESCU

Note din Bucegi

Sezon nou, probleme vechi

Timp de două săptămîni, schiorii din Brașov și de pe Valea Prahovei nu și-au disputat întîietatea în nici un concurs, pe motiv că starea zăpezii nu permitea desfășurarea unei întreceri pe pîrtiile Postăvarului, unde erau programate inițial competițiile lunii ianuarie. A fost suficient, însă, ca cineva să aibă ideea mutării locului de disputare a concursurilor, pentru ca schiorii, seniori și juniori, să-și poată verifica într-o dispută oficială stadiul pregătirilor, să aibă stimulentul luptei cu adversarii, cu dificultățile pîrtiei, cu acele cronometrului.

Inițiativa organizării „Cupei Armatei" în Bucegi s-a dovedit, într-adevăr, excelentă, PÎRTIILE DE LA VÎRFUL CU DOR ȘI DE PE VALEA LUI CARP OFERIND CONDIȚII OPTIME. Ne întrebăm, to-

D. STANCULESCU

(Continuare în pag. a 2-a)

— Iartă-mă, Nae!... Desen de MATTY

PASIUNI...

Pasiunea pentru sport, fenomen a cărui universalitate în secolul nostru nu o mai contestă nimeni, îmbracă forme neobișnuite. Aflăm, din ce în ce mai puțin uimiți, de suporteri exaltați, al căror temperament cu limite foarte labile, îi împinge la acte ce trec de bariera raționalului. Sau, cunoaștem oameni ce sacrifică — poate mai puțin șocant, dar cu o statornicie sportivă la fel de neclintită — timp și interese materiale pe altarul veșnic arzînd al pasiunii lor pentru un sport sau pentru o echipă. Azi, societatea nu-i mai repudiază și a ajuns chiar să-i iubească și să-i stimeze pe acești fanatici eroi pozitivi, suporteri, organizatori de competiții sau conducători, care dincolo de savoarea unor întîmplări de categoria faptului divers, își au un rol — nu întotdeauna minor — la progresul general al sportului.

Există însă și pasiuni sportive mai puțin spectaculoase. Ele sînt profunde și foarte rar solicită interesul opiniei publice, atrasă, firesc, de gestul excentric al unui suporter care-și consumă dezinvolt pălăria în chip de desert sau de hotărîrea unui fanatic de a parcurge mii de kilometri pe jos pentru a-și susține favoriții într-o mare competiție sportivă. Niciodată și nimeni nu va putea înțelege însă un mare sportiv, o autentică vedetă, ajuns la ceasul de cumpănă al renunțării, la clipa cînd insuccesul începe a-i picura în suflet îndoiala în valoarea sa. El nu-și poate mînca ghetele de fotbal sau pantofii cu cuie. Cumplitele momente, de loc spectaculoase, cînd despărțirea de un sport ce l-a iubit cu patimă și care l-a îmbătat deseori cu licoarea fermecată a victoriei sau care l-a otrăvit alteori cu veninul înfrîngerii, campionul le trăiește singur. El știe, el simte mai bine ca oricine, cîte picături de energie mai poate adăuga experienței și talentului său, cît mai poate fura vieții pentru a-și satisface pasiunea față de sportul care l-a consacrat.

Handbalul oferă cîteva exemple tonice în acest sens. Unul din cazuri se numește Maria Constantinescu. Este triplă campioană mondială, a cucerit o dată „Cupa campionilor europeni" și a fost distinsă cu titlul de „maestră emerită a sportului". Are 36 de ani (!) și a suportat, nu de mult, o operație care pentru cariera multor sportivi este fatală. Și totuși, n-a renunțat. A refuzat abandonul ca pe ceva absurd și continuă să joace, fiind — la recentele turnee ale campionatului — una dintre cele mai bune handbaliste, impresionînd prin vigoare, prin prospețimea sa fizică. Era o adevărată încîntare să o vezi evoluînd, să simți cum prin ambiția sa, prin enormele sacrificii pe care le face antrenîndu-se de două ori mai mult decît în anii de glorie, sfidează placiditatea, prematura consacrare și plictisul unor jucătoare din tînăra generație. Și Maria Constantinescu nu este — în handbal, cel puțin — un caz izolat sau, cum ar fi unii înclinați să creadă, un fenomen fiziologic. Alături de ea, joacă în campionat evidențiindu-se Antoaneta Oțelea, Iudit Nako, Irina Naghi-Climovschi, care și azi apără cu brio poarta echipei naționale, Aurora Leonte — unele dintre ele mame, toate cu anii „peste 30", cu ocupații profesionale ce le lasă doar fărîme de timp pentru antrenamente sau competiții. Și totuși, pasiunea pentru handbal le cheamă irezistibil acolo, în focul disputelor, unde comportarea lor este și azi exemplară.

Asemenea pasiuni sportive depășesc atașamentul susținătorului de club, trec dincolo de meticulozitatea și precizia organizatorului de competiții, umbresc poate excentricitățile suporterului temperamental. Ele se situează mai sus, înnobilînd lumea stadioanelor, a recordurilor și campionatelor. Gestul acestor sportive și al altor mari campioni care împing printr-o enormă muncă la antrenamente cît mai departe clipa despărțirii, merită salutat. Ridicînd pălăria cît mai sus, sau aplaudînd din inimă...

Călin ANTONESCU

Corespondență specială pentru SPORTUL

BRUNO ARCARI SE PREGĂTEȘTE PENTRU TITLUL MONDIAL ȘI DOREȘTE SĂ REVINĂ ÎN ROMÂNIA

● Fostul adversar al lui Dinu tinde să-l întreacă pe Benvenuti... în popularitate

Pinii care străjuiesc străzile largi din Arenzano, acest orășel ieșit parcă de sub penelul unui pictor de la începutul veacului, nu se sinchisesc de iarna din jur. În golful Liguric, marea dă semne de supărare și înalță talazuri mari spre cer. Aici se pregătește, din punct de vedere fizic și moral, Bruno Arcari ca să-l întreacă pe filipinezul Pedro Adigue și să devină campion al lumii. Al lumii boxului care l-a „descoperit" pe Arcari abia anul acesta, după ce a cîștigat 8 meciuri prin k.o. expediindu-și adversarii, fără menajamente, în lumea visurilor.

Arcari a dovedit calități pentru „nobila artă" încă de pe vremea cînd boxa în rîndul amatorilor. În acea perioadă el a susținut 90 de întîlniri din care a cîștigat 84 *(la Craiova, în România, de exemplu, el l-a învins la puncte pe Dinu)*, a terminat o dată la egalitate și a suferit numai 5 înfrîngeri. Printre învingătorii lui se numără pugilistul polonez Kulej și kenyanul Kundo.

De 5 ani, Arcari evoluează în compania profesioniștilor și, cu excepția a două întîlniri în care fiind rănit a trebuit să se resemneze cu un verdict negativ, *nici un adversar nu a putut să-l învingă nici la puncte și cu atît mai puțin înainte de limită.*

În cei peste 10 ani de carieră pugilistică, în care a susținut aproape 130 de întîlniri, Arcari n-a făcut niciodată cunoștință cu podeaua, în schimb a învins, de cele mai multe ori, înainte de limită.

Acum, urmează ca, la 31 ianuarie, să-l întîlnească la Roma pe filipinezul Adigue un puncheur periculos și deci un adversar mai dificil pentru italian.

Meciul suscită un viu interes și se pare că popularitatea lui Benvenuti este amenințată serios de acest nume nou care a urcat irezistibil la înălțimea celebrităților mondiale ale ringului.

Arcari este un stîngaci puternic care își zdrobește rivalii. Are, într-adevăr, o forță fizică neobișnuită și pare o mașină de pumni. Aș vrea să relatez cititorilor ziarului „Sportul" un episod de pe vre-

Giuliano ORLANDO

(Continuare în pag. a 4-a)

BRUNO ARCARI

Tinerii scrimeri români învingători în Bulgaria

SOFIA (prin telex). **În localitate a avut loc întîlnirea amicală de scrimă dintre selecționatele de juniori ale României și Bulgariei.**

Întrecerile, de bun nivel, la toate armele, S-AU ÎNCHEIAT CU VICTORIILE TINERILOR SCRIMERI OASPEȚI.

Iată REZULTATELE TEHNICE. Floretă băieți: **România — Bulgaria 12—4**; floretă fete: **România — Bulgaria 16—0**; spadă: **România — Bulgaria 12—4**; sabie: **România — Bulgaria 9—7.**

TOMA HRISTOV — corespondent

Învățați schiul cu Mihai Bîră

LA CAPĂTUL DRUMULUI

Înainte de a ne despărți, mai vreau să vă arăt un tip de viraj, ușor de executat, devenit clasic: CRISTIANIA UȘOARĂ. Coborînd oblic pe o pantă, schiorul începe să execute următoarele mișcări: repartizează greutatea corpului în mod egal pe ambele picioare, avansează brațul și umărul din vale pentru a înfige bastonul, reduce intervalul dintre schiuri, aducîndu-le aproximativ la aceeași înălțime, execută o flexie pregătitoare a descărcării — prima fază a balansului vertical.

DECLANȘARE. Este momentul cel mai delicat, căci trebuie executate, simultan, mai multe mișcări. La sfîrșitul flexiei picioarelor, se înfige bastonul. Sprijinit pe el, dar în special datorită unei energice „bătăi" pe ambele schiuri, schiorul țîșnește într-o extensie îndreptată în sus și înainte. Extensia este, de fapt, începutul unei proiecții circulare a corpului (adică orientată în sus, spre înainte și în interiorul ocolirii), mișcare ce determină un efect de rotație, amplu, al întregului corp, precedat de brațul exterior. Această proiecție circulară este mișcarea-cheie a cristianiei ușoare, căci ea oferă impulsul de rotație inițial, descarcă schiurile și face posibilă (și datorită înclinării corpului spre interior) schimbarea muchiilor de pe o parte pe alta. *Conducerea virajului.* După recepție — adică reluarea contactului schi-zăpadă care trebuie să fie suplă, echilibrată, curgătoare — schiorul începe a doua flexie, respectiv faza a treia a balansului pe care o execută lent, progresiv. Forța centrifugă, efectul de rotație și așezarea schiurilor pe muchii determină începerea unui derapaj înscris pe o curbă, derapaj ce poate fi mai frînat sau mai curgător în funcție de relația învățată într-o lecție anterioară: înclinația canturilor + avîntarea corpului.

Corpul este echilibrat, greutatea *egal* repartizată, umerii cu fața la schiuri, brațul exterior lateral, cu cotul îndoit

(Continuare în pag. a 2-a)

Gh. Lupu: 65,1—100 m spate

Duminică dimineața a avut loc în bazinul Floreasca (33 m), primul concurs de înot rezervat sportivilor bucureșteni. Iată cîteva din rezultatele înregistrate: **Gh. Lupu (15 ani) 65,1 la 100 m spate** (la 0,4 sec de recordul național de juniori); Cr. Balaban 2:23,0 la 200 m liber; A. Adam 59,0 la 100 m liber; E. Hempel 2:40,6 la 200 m bras; Marina Cristea (11 ani) 1:29,8 la 100 m spate; Minola Vasiliade (11 ani) 1:19,2 la 100 m liber; Marilena Măglașu (7 ani) 32,1 la 33 m liber.

În „C.C.E." la handbal masculin

STEAUA — HONVED BUDAPESTA LA 15 ȘI 22 MARTIE

Căpitanul echipei de handbal Steaua (campioană a țării) — Cornel Oțelea — ne-a făcut cunoscut că s-au perfectat datele de desfășurare a meciurilor dintre Steaua și Honved Budapesta din cadrul sferturilor de finală ale „Cupei campionilor europeni". Meciul tur se va desfășura la București — la 15 martie, iar partida retur la Budapesta — la 22 martie.